

EU og Internationalt
Den 1. maj 2017
MFVM 272

SAMLENOTAT
Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 11. maj 2017

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 og (EU) nr. 1380/2013 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005.
– *Generel indstilling*
KOM (2016) 134

side 3

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)

den 11. maj 2017

1. **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 og (EU) nr. 1380/2013 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005.**
KOM (2016) 134

*Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 23. marts 2016.
Ændringer er markeret i marginen.*

Resumé

Forslaget omhandler regler om tekniske foranstaltninger, som bestemmer, hvordan og hvor fiskerne må fiske. Målsætningen er at regulere den fangst, der kan blive fanget ved en given fiskeriindsats og at begrænse påvirkningen af økosystemerne ved fiskeri. Forslaget tager sigte på at optimere de tekniske foranstaltningers bidrag til realiseringen af målsætningerne i den nye fælles fiskeripolitik. Forslaget understøtter principperne om regionalisering i den nye fælles fiskeripolitik og skaber øget fleksibilitet i regeldannelsen ved at være udformet som en rammeordning, der indeholder de overordnede mål og generelle principper for de tekniske regler, der skal danne basis for lige rammevilkår ("level playing field") på tværs af hele EU, mens de detaljerede regionale tekniske regler kan ændres i en regional procedure. Med forslaget forventes en gennemgribende forenkling af de eksisterende regler om tekniske foranstaltninger, der i dag er meget detaljerede og fastsat i mere end 30 forordninger. Beskyttelsesniveauet i Danmark og EU vurderes at forblive uændret med vedtagelse af forslaget.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2016) 134 af 11. marts 2016 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 og (EU) nr. 1380/2013 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005. Forslaget er modtaget i en dansk sprogversion den 14. marts 2016 fra Rådssekretariatet.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2, og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 11. maj 2017 med henblik på generel indstilling.

Formål og indhold

Som led i gennemførelsen af reformen af den fælles fiskeripolitik har Kommissionen iværksat en revision af de grundlæggende regelsæt inden for den fælles fiskeripolitik. Dette forslag er et led i denne revision. Regelsættene for tekniske foranstaltninger har hidtil været fastsat i en lang række forordninger, ændringer

hertil og gennemførelsesbestemmelser. Der er i dag over 30 forordninger med tekniske foranstaltninger, som finder anvendelse på EU's havområder og de farvande uden for EU, hvor EU-fartøjer fisker.

Kommissionen har inden udarbejdelsen af forslaget gennemført en evaluering af det eksisterende regelsæt og gennemført en offentlig høring om udformningen af de fremtidige regler. Evalueringen viste, at de gældende tekniske foranstaltninger for en stor dels vedkommende ikke har opfyldt de mål, der var fastsat i den tidligere fælles fiskeripolitik i Rådets forordning 2371/2002. Den generelle opfattelse er, at foranstaltningerne er komplicerede og ineffektive, at strukturen og vedtagelsesprocedurerne er ufleksibel og tung, og at der mangler interessentinddragelse i beslutningsprocessen. Det konkluderes også, at den nuværende lovgivningsstruktur fortsat vil være utilfredsstillende set i lyset af de udfordringer, der følger af grundforordningen for den nye fælles fiskeripolitik.

Forslaget omhandler regler om tekniske foranstaltninger, som bestemmer, hvordan og hvor fiskerne må fiske. Målsætningen er at regulere den fangst, der kan blive fanget ved en given fiskeriindsats og at begrænse påvirkningen af økosystemerne ved fiskeri.

Reglerne om tekniske foranstaltninger er således en integreret del af det samlede regelsæt, der skal bidrage til at realisere de overordnede mål i reformen af EU's fælles fiskeripolitik i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1380/2013 ("Grundforordningen") om at fiske efter princippet om maksimalt bæredygtig udbytte (MSY) og med en gradvis udfasning af udsnid og reduktion af uønskede fangster, og at fiskeriet foregår i overensstemmelse med de mere overordnede miljøsyn ved at begrænse fiskeredskabernes påvirkning på økosystemet mest muligt.

Foranstaltningerne kan blandt andet omfatte:

- Foranstaltninger, der regulerer anvendelse af fiskeredskaber.
- Foranstaltninger, der regulerer udformningen af de redskaber, der anvendes.
- Bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser.
- Foranstaltninger, der fastlægger geografiske og tidsmæssige begrænsninger for fiskeriet for at beskytte særlige store forekomster af unge fisk og gydefisk.
- Foranstaltninger for at modvirke påvirkningen af fiskeri på sårbare arter og beskyttede områder af hensyn til særligt sårbare arter.

Selv om forslaget hovedsageligt tager sigte på en ændring af den forvaltningsstruktur, som de tekniske foranstaltninger indgår i, snarere end en omfattende ændring af selve foranstaltningerne, vil den større fleksibilitet og de incitamenter til selektivt fiskeri, som det indfører, bevirke, at de tekniske foranstaltninger får større effekt og dermed bidrager til realiseringen af målene i den nye fælles fiskeripolitik. Fangsterne vil med tiden blive optimeret, fordi der kan fanges større fisk, og fiskeriets negative indvirkning på havets økosystem vil blive mindre som følge af mere ansvarlige fangstmetoder.

Forslaget er udformet som en rammeforordning, der indeholder de overordnede mål og generelle principper for de tekniske regler, som skal danne basis for lige rammevilkår ("level playing field") på tværs af hele EU, mens de detaljerede regionale tekniske regler kan ændres i en regional procedure. Modellen understøtter dermed princippet om regionalisering i den nye fælles fiskeripolitik. Kommissionen vurderer, at denne model er den bedst egnede til at opfylde de opstillede mål og giver den bedste garanti for, at bevarelsesmålene fortsat vil blive opfyldt samtidig med, at regionaliseringsprocessen skrider frem.

Forslaget indeholder *generelle bestemmelser* om anvendelsesområdet, de overordnede og de specifikke mål samt de målsætninger, der er knyttet til de generelle og specifikke mål, og som er udtrykt som niveauet af uønskede fangster. Der foreslås blandt andet kvantitative mål om, at fangster af fisk under mindstemålene maksimalt må udgøre 5 % af fangsterne. Forslaget indeholder desuden begrænsninger på omfanget af bifangster af følsomme arter, bestemmelser om begrænsning af størrelsen af områder på havbunden, som i

væsentlig grad påvirkes af fiskeriet, samt principper for god forvaltning og definitioner. Definitionerne vedrører hovedsageligt fiskeredskaber og fiskeri og er fælles for alle regioner.

Videre er der en række *fælles tekniske regler*, der på nuværende tidspunkt er fastsat i alle de vigtigste tekniske forordninger, og som gælder for alle havområder og betragtes som de facto permanente, eftersom det ifølge Kommissionen ikke er nødvendigt eller berettiget at ændre dem. Disse omfatter

- forbud mod redskaber og praksisser, herunder forbud mod salg af marine arter, der er fanget med bestemte redskaber,
- generelle restriktioner for anvendelsen af trukne redskaber og betingelserne for deres anvendelse (omfatter fangstposens grundlæggende konstruktion og tilladte anordninger til fastgørelse på fiskeredskaber),
- restriktioner for anvendelsen af faststående garn og drivgarn,
- foranstaltninger til beskyttelse af følsomme arter (for eksempel havpattedyr, havkrybdyr og havfugle) og levesteder og sårbare økosystemer (for eksempel koldtvandskoralrev), herunder dem, der er opført i habitatdirektivet 92/43/EØF og fuglebeskyttelsesdirektivet 2009/147/EF,
- bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser (definition, mål og anvendelse af fisk, som er mindre end disse størrelser) og
- fælles foranstaltninger med henblik på at reducere udsmid (forbud mod highgrading og slipning af fangster og beskyttelse af arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger).

I forlængelse af de fælles tekniske regler fastsættes i bilag detaljerede regionale regler om maskestørrelser, bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, lukkede områder eller områder med restriktioner for at beskytte ungfisk og gydefisk samt andre regionsspecifikke foranstaltninger, som skal finde anvendelse på regionalt plan. De gældende regler om forskellige maskemål forenkles betydeligt, og de detaljerede regler om fangstsammensætning tilpasses.

Der tillægges Kommissionen de fornødne beføjelser til på regionalt plan at vedtage ændringer af visse af de fælles regler og ændringer af de regionale regler fastsat i bilagene. Proceduren for vedtagelse af regler på regionalt niveau følger af grundforordningen for den fælles fiskeripolitik, hvorefter Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter baseret på fælles henstillinger fra de regionale grupper af medlemsstater med interesser i de pågældende områder, for eksempel Scheveningen-gruppen i Nordsøen og BALT FISH i Østersøen (kaldet "regional procedure"). Ændringerne skal ske indenfor nogle fælles rammer, blandt andet skal nye ændrede regler som minimum være ækvivalente med de regler, de afløser i relation til udnyttelsesmønstre, niveauet for beskyttelse af sensitive arter, selektivitet samt sikre, at fangster af uønskede arter holdes under et givent niveau, og endelig skal der fremlægges videnskabelig dokumentation herfor.

For så vidt angår forbud mod anvendelse af visse redskaber og bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, vil disse ifølge forslaget også gælde for rekreativt fiskeri.

Forslaget indeholder tillige tekniske foranstaltninger gældende for fiskeri i visse farvande uden for EU's farvande, herunder en bemyndigelse til Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter vedrørende detaljerede regler med lister over sårbare havøkosystemer samt specifikke tekniske foranstaltninger gældende for bestemte fiskerier, som er vedtaget af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) og Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM).

Endelig har forslaget fælles bestemmelser om udførelsen af videnskabelige undersøgelser, om udsætning og omplantning af marine arter, om udøvelsen af Kommissionens beføjelser hvad angår de delegerede retsakter, om udvalgsprocedurerne med henblik på gennemførelsesretsakterne, samt bilag med en liste over forbudte arter, som, hvis de tages som bifangster, straks skal genudsættes, en liste over lukkede områder med henblik på at beskytte følsomme levesteder og en liste over arter, som ikke må fanges med drivgarn.

Formandskabets kompromisforslag

Formandskabet har fremlagt kompromisforslag, hvor de vigtigste elementer er følgende:

- Det kvantitative mål om, at fangster af fisk under mindstemålene maksimalt må udgøre 5 %, ændres til et kvalitativt mål for de tekniske foranstaltninger om at 'reducere fangsterne under mindstemålene mest muligt' i overensstemmelse med grundforordningens mål om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). Samtidig er der tilføjet en henvisning til grundforordningens målsætninger af socioøkonomisk karakter og om at fremme af det kystnære fiskeri.
- På listen over forbudte redskaber gives der mulighed for via den regionale procedure at tillade redskaber med brug af elektrisk strøm, hvis det kan dokumenteres, at disse ikke har øget skadelig virkning for beskyttelsen af de marine biologiske ressourcer end andre redskaber. Reglerne om anvendelse af det såkaldte 'pulstrawl' (trawl med elektrisk strøm) er præciseret, så de nuværende regler videreføres uændret. Desuden udgår det generelle forbud mod anvendelse af harpun sammen med brug af iltudstyr eller om natten.
- Reglerne om forbud mod fiskeri efter og håndtering af beskyttelsesværdige og sensitive arter er uændret i forhold til Kommissionens forslag, men selve listen over arter udgår af dette forslag og den nuværende liste beholdes i den årlige forordning om fiskerimuligheder med mulighed for en årlig opdatering.
- Mulighederne for at ændre de regionale bilag er lempet, herunder at nye regler mere generelt skal være ækvivalente i forhold til fordele for beskyttelsen af de marine biologiske ressourcer.
- Mulighederne for at Kommissionen kan vedtage en delegeret retsakt om implementering af tekniske foranstaltninger vedtaget i regi af NEAFC og GFCM udgår, og den nuværende implementeringsmetode med almindelig lovgivningsprocedure opretholdes.
- I de regionale bilag er der foreslået en række detaljerede justeringer af forslaget om forenkling af kategorierne for de forskellige maskemål, herunder specifikke procentsatser for 'direkte fiskerier' efter de forskellige arter samt betingelserne knyttet hertil om blandt andet anvendelse af sorteringsriste og -paneler.
- For det rekreative fiskeri skal listen over forbudte redskaber gælde direkte, mens det i øvrigt overlades til det regionale niveau at fastsætte, hvilke regler der om nødvendigt skal gælde for rekreativt fiskeri, når det rekreative fiskeri har en betydelig påvirkning i et givent område, herunder mindstemål og lukkeområder og -perioder.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Forslaget behandles i Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg, der er ledende udvalg. Udvalget forventes at vedtage sin betænkning den 12.-13. juli 2017, hvorefter betænkningen forventes sat på Europa-Parlamentets plenarforsamling til vedtagelse i september 2017.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Konsekvenser

En vedtagelse af forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslaget skønnes umiddelbart ikke at have væsentlige statsfinansielle eller administrative konsekvenser for det offentlige eller konsekvenser for EU's budget.

Forslaget skønnes ikke at have væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

Forslaget skønnes på længere sigt at have visse positive erhvervsøkonomiske konsekvenser. En forenkling og regionalisering af den tekniske regulering af fiskeriet forventes at fremme anvendelsen af selektive redskaber og fiskerimetoder. Dette vil medvirke til implementeringen af landingsforpligtelsen samt bidrage til at opfylde målet om fiskeri på MSY-niveau og reducere mængden af uønskede fangster, hvilket igen kan

resultere i økonomiske fordele for fiskerierhvervet som følge af øgede fiskerimuligheder. Samtidig skønnes det, at en forenkling af reglerne også vil resultere i en vis lempelse i de administrative byrder for erhvervet.

Forslaget forventes på lang sigt at have en vis positiv virkning for miljøet, idet en forenkling og regionalisering af den tekniske regulering af fiskeriet forventes at fremme anvendelsen af mere selektive redskaber og mere skånsomme fiskerimetoder, og forbedre anvendelsen af mekanismen med lukkede områder, hvilket vil bidrage til at opfylde målet om et bæredygtigt fiskeri og reducere mængden af uønskede fangster samt beskyttelse af følsomme arter og levesteder og sårbare økosystemer.

Høring

Forslaget har været i høring i §5-udvalget (fiskeri) og i §7-udvalget (rekreativt fiskeri, ferskvandsfiskeri og fiskepleje), hvor der indkommet følgende bemærkninger:

Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation (DFPO) har længe efterlyst en revision af de tekniske foranstaltninger i den fælles fiskeripolitik, dels for at få reduceret discard i fiskeriet, dels for at få gjort reglerne mindre komplekse og dels for i større omfang at skabe mulighed for, at den enkelte fisker har råderum og incitament til at fiske så selektivt som muligt.

DFPO finder det derfor positivt, at Kommissionens nu langt om længe har fremlagt et forslag og Kommissionen med sit forslag forsøger at skabe større regionalisering – og formodentligt forenkling – i EU's fiskeripolitik. Det er også positivt, at man bestræber sig for at sikre en rammeforordning, der indeholder generelle principper for de tekniske regler for fiskeriet, der skal danne basis for lige rammevilkår ("level playing field") på tværs af hele EU, mens de detaljerede tekniske regler besluttes på regionalt niveau.

Efter DFPO's opfattelse er det absolut begrænset, hvad der bør være af indhold i en sådan rammeforordning. En rammeforordning skal ikke indeholde en gentagelse og videreførelse af allerede eksisterende lovttekster, som det desværre faktisk er tilfældet i Kommissionens forslag. Det er også problematisk, at hvor de nuværende tekniske regler klart har fokus på fiskeriets indvirkning på fiskebestandene, så forsøger Kommissionen med sit forslag i større omfang at inddrage miljøbeskyttelse mere generelt i rammeforordningen og derved gøres teksten mere kontroversiel. Følgelig må det forventes, at det gør at delegering af beslutningskompetence til Kommissionen på en række centrale emner vil blive centrale i Rådets og Europa-Parlamentets forhandlinger om forslaget i Bruxelles.

Det er samtidig problematisk, at Kommissionen foreslår, at der fastlægges egentlige overordnede mål for de tekniske regler – for de tekniske regler bør alene være at betragte som et redskab til at sikre en bæredygtig udnyttelse af fiskeriressourcer. Mål i EU's fiskeripolitik skal fastlægges i grundforordningen og de relevante forvaltningsplaner – ikke for de enkelte redskaber i værktøjskassen.

Det er DFPO's klare opfattelse, at tekniske foranstaltninger - i det omfang de er relevante - mest hensigtsmæssigt behandles på regionalt plan i forbindelse med de relevante forvaltningsplaner og gennem en dialog med relevante interessenter.

DFPO finder, at det er nødvendigt, at teksten er fremtidssikret, og finder i den sammenhæng, at mulighederne for at ændre de regionale regler er for rigide – det gælder også i det seneste formandskabskompromis. DFPO finder, at der er en lang række punkter, hvor der fortsat er behov for mere arbejde med teksten. Det gælder blandt andet konkrete regler, som efter foreningens opfattelse lægger hindringer i vejen for udvikling af mere selektive redskaber, regler som er uklare, og visse definitioner, som DFPO finder er uanvendelige. Med hensyn til pulstrawl ønsker DFPO, at reglerne afspejler den aftale om, hvor i Nordsøen man må fiske med strøm, som blev indgået i Rådet forud for reformen af den fælles fiskeripolitik. DFPO tager på det skarpeste afstand fra reglerne om utilsigtede bifangster af hvaler og havfugle, som anses for en stramning af de gældende regler. Det understreges også, at brislingekassen skal udgå af teksten.

I forhold til Østersøen understreges det, at hvis fiskeriet skal have en chance for at blive udført i overensstemmelse med de gældende mindstemål, så er det afgørende, at der gives tilladelse til at fiske med en maskevidde på 110 mm (i stedet for i dag 120 mm) i BACOMA-sorteringsvinduet. I forhold til Østersøen understreges det også, at det ikke er tilfredsstillende, at lukningen af gydeområderne i øst opretholdes, men kan accepteres som led i en aftale om ophævelse af lukkeperioderne i øvrigt.

Med hensyn til maskemål for sildefiskeri i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat bemærkes det, at det ikke har betydning for selektionen, om maskemålet nedsættes fra 32 mm til 16 mm, men en beslutning om maskemål må ifølge DFPO på ingen måde berøre sildebifangstknoten. Endvidere har DFPO en række detaljerede tekniske bemærkninger til blandt andet andre maskemål m.v.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) deler generelt DFPO's bemærkninger om behovet for dels for at få gjort reglerne mindre komplekse og dels for i større omfang at skabe mulighed for, at den enkelte fisker har råderum og incitament til at fiske så selektivt som muligt efter indførelsen af landingsforpligtigelsen i de pelagiske fiskerier i 2015. DPPO har i den forbindelse bl.a. generelt anbefalet, at bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser og mindstemaskebestemmelser for de pelagiske arter/fiskerier bør fjernes. DPPO understreger også de pelagiske bestandes særlige karakteristika, herunder at bestandene bevæger sig mellem flere forvaltningsområder, og finder derfor, at der bør udarbejdes et særskilt bilag på tværs af alle områder med regler for det pelagiske fiskeri. DPPO ønsker desuden fjernelse af forbuddene mod fysisk og kemisk forarbejdning af fisk og mod anvendelse af sorteringsanlæg om bord på fiskerfartøjer. Endvidere har DPPO fremført en række detaljerede bemærkninger til de konkrete artikler og bilag.

DPPO deler ligeledes DFPO's vurdering af rammeforordningens indhold og beklager, at ambitionsniveauet i Kommissionen og i medlemslandene i forhold til en gennemgribende forenkling af de tekniske regler har været langt lavere, end hvad der indledningsvist blev lagt op til, da processen blev indledt tilbage i 2014.

DPPO understreger nødvendigheden af at sikre, at forslaget er fremtidssikret og langtidsholdbar, og at processen derfor ikke bør hastes igennem. I den forbindelse henviser DPPO særligt til vigtigheden af behovet for at tage højde for evt. konsekvenser af Brexit, som kan ændre visse fiskerimønstre og indebære et øget behov for udvikling af nye fiskerier. Specifikt i forhold til industrifiskeriet og sildebifangstknoten har DPPO understreget vigtigheden af at sikre, at de tekniske regler ikke ændrer på grundlaget for dette fiskeri og den tilknyttede sildebifangstkvote.

Marine Ingredients Denmark (MID) finder det positivt, at der med forslaget forventes en gennemgribende forenkling af de eksisterende regler om tekniske foranstaltninger. Det er vigtigt, at der bliver tale om lige rammevilkår ("level playing field"), hvor regionale og lokale særregler og undtagelser undgås. Fiskemel- og fiskeolieindustrien er, såvel i Danmark som i Europa, en interesseret potentiel opkøber af discardfisk. Konkrete undtagelser fra discardforbuddet hindrer en fremtidig udnyttelse og værdioptimering af discardfisk. MID lægger derfor vægt på, at de tekniske regler understøtter landingsforpligtelsen, discardplanerne og håndteringen af fanget fisk, så det sikres, at alle fangede fisk, bringes i land, og der sker en reel markedsdannelse af discardfisk. Foreningen deler DFPO's bekymring i forhold til vigtigheden af at opretholde sildebifangstknoten. Endvidere understreger foreningen vigtigheden af en fremtidssikring blandt andet med henblik på udvikling af nye fiskerier.

Dansk Sportsdykker Forbund (DSDf) har fremsat bemærkninger vedrørende undervandsharpen i forslaget. Dansk Sportsdykker Forbund finder ikke, at den pågældende bestemmelse skal indgå i vedtagelsen af forslaget. Det er DSDf's opfattelse, at et generelt forbud er ubegrundet, og at et eventuelt forbud kan gennemføres som en delegeret retsakt på baggrund af indstilling fra de regionale samarbejder under fiskeripolitikken. Dette vil muliggøre en regulering, hvor det er hensigtsmæssigt og friholde andre områder fra et forbud. DSDf mener, at det med fiskeripolitikken regionalisering i danske farvande vil være i strid

med nærhedsprincippet, såfremt EU's medlemsstater afskæres fra at regulere området gennem regionalt baserede retsakter.

DSDF bemærker, at der ikke er noget ressourceudnyttelseshensyn, der giver grundlag for at forbyde jagt med undervandsharpuner. Der er tale om et meget selektivt fiskeri, og fangsterne er helt ubetydelige i de nordlige EU farvande. Forbundet finder det ikke rigtigt eller rimeligt at blive sidestillet med stærkt skadelige fiskerier som dynamitfiskeri og fiskeri med gift. Jagt med undervandsharpuner med dykkerflasker praktiseres i mindre omfang i Danmark af de godt 10.000 sportsdykkere. Det anslås, at danske flaskedykkere fanger ca. 5 tons fladfish (primært skrubber) og 5 tons torsk per år. Det anføres videre af forbundet, at jagt med undervandsharpuner om natten praktiseres i nogen grad af de ca. 5.000 jægere, der findes i Danmark. Det foregår ved snorkeldykning og er specielt målrettet havørred, tunge og pighvar. Der anslås en samlet havørredfangst på 5-10 tons. Der er tale om en meget målrettet fiskemetode, der ikke påvirker havbunden, og hvor der ikke sker skade på undermålsfisk. En begrænsning af jagt med undervandsharpuner vil efter forbundets opfattelse være et væsentligt tilbageslag for det danske rekreative fiskeri.

DSDF, UV-jagtudvalget, har i forhold til det seneste kompromisforslag fra formandskabet udtrykt sin tilfredshed med, at undervandsjagt om natten og undervandsjagt med iltflasker er blevet regionaliseret. Opfattelsen er, at disse to fiskemetoder er meget skånsomme og vigtige for det rekreative fiskeri.

Danmarks Sportsfiskerforbund (DSFF) bemærker, at forbundet støtter udgangspunktet om, at de overordnede retningslinjer, som beskriver vilkårene for fiskeriet i hele EU, bør være ens. Forbundet er også helt enig i, at det er op til de enkelte medlemslande omkring et geografisk begrænset område at beskrive og gennemføre, hvordan det bæredygtige fiskeri bedst kan gennemføres. I forhold til bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser giver det ifølge DSFF som udgangspunkt god mening, at udøvere af det rekreative fiskeri ikke bør fiske efter marine arter, som er under et bæredygtigt niveau. Forbundet bemærker dog, at det rekreative fiskeri ikke som udgangspunkt bør reguleres ligesom det erhvervs-mæssige, blandt andet fordi en meget stram regulering i mange tilfælde ikke vil gavne fiskebestandene på grund af de ofte stærkt begrænsede fangstmængder i det rekreative fiskeri. Desuden har det rekreative fiskeri i mange tilfælde en stor socioøkonomisk og rekreativ værdi, og forbundet lægger vægt på, at foranstaltninger skal træffes under hensyn til fiskeriets socioøkonomiske værdi.

Med hensyn til forslaget om forbudte fiskeredskaber og fangstmetoder støtter DSFF ubetinget forbud mod alle de nævnte metoder (fra a) til og med g) i artikel 7), dog mener forbundet, at elektrisk strøm under ingen omstændigheder bør kunne anvendes. Forbundet er derimod uforstående over for, at undervandsharpuner og brugen af dem om natten nævnes i denne sammenhæng. Dette fiskeri bør ifølge forbundet ikke reguleres for hele EU ud fra betragtningen om, at en helt generel regulering i hele EU vil være alt for unuanceret. Forbundet mener, at dette bør reguleres regionalt – og som altid med udgangspunkt i en vidensbaseret tilgang med fokus på at sikre et bæredygtigt fiskeri. Det oplyses i den forbindelse, at DSFF netop er i dialog med DSDF med henblik på at formulere nogle retningslinjer, der kan sikre et bæredygtigt fiskeri med harpuner.

Dansk Akvakultur kan støtte formandskabets kompromisforslag om, at det skal det være op til de regionale fora at tage stilling til, om bestemmelser om forbud mod fiskeri efter beskyttede arter, havpattedyr og søfugle, fiskeri i følsomme områder, mindstemål samt lukkede områder og lukkeperioder også skal gælde for det rekreative fiskeri, når dette fiskeri har en betydelig påvirkning i et givent område.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

De fleste medlemsstater har generelt udtrykt sig positivt til forslaget, særligt i forhold til forslagets forenkling af regelsættet og en ny systematik med en fælles EU-del og en områdespecifik del, hvor sidstnævnte vil kunne ændres i den forenkledte regionale procedure.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Det er en forudsætning for regeringen, at forslaget 'fremtidssikres', så der opnås en passende høj grad af fleksibilitet i mulighederne for at ændre de tekniske foranstaltninger.

Regeringen arbejder for, at kravet om uændret eller forbedret selektivitet i forhold til ændring af de tekniske regler kan fraviges i tilfælde, for eksempel hvor dette vil føre til en forbedring af beskyttelsen af havbunden, at reglerne kan føre til mere fleksibilitet i redskabsbruget, og at en ændring også kan begrundes i socioøkonomiske forhold under de rette biologiske omstændigheder.

Regeringen arbejder for et bæredygtigt fiskeri og for, at de nye tekniske regler bliver enkle, kontrollerbare og omkostningseffektive.

Regeringen finder det positivt, at forslaget gennem et styrket regionalt samarbejde underbygger målet om regionalisering af fiskeripolitikken, og at forslaget fastlægger en overordnet EU-ramme med generelle principper og strategiske mål, mens de mere tekniske regler kan ændres på regionalt niveau.

Regeringen finder, at ændringer af reglerne skal ske i en balance mellem det praktiske fiskeri samt kontrol og forvaltningen med henblik på at sikre et fortsat miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt fiskeri og nå målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, herunder de socioøkonomiske målsætninger.

Regeringen arbejder for, at der alene fastsættes et kvalitativt mål for de tekniske foranstaltninger, idet det er meget uklart, hvordan man skal opgøre det foreslåede kvantitative mål, ligesom niveauet på 5 % ikke findes hensigtsmæssigt i alle sammenhænge. Målet er samtidigt meget snævert i forhold til grundforordningens bredt formulerede målsætning.

Regeringen er principielt imod anvendelse af pulstrawl, men arbejder for, at muligheden for at anvende pulstrawl begrænses til syd for 55° N i hele Nordsøen.

Regeringen arbejder for, at reglerne om lukkede områder forenkles, og at der sker en revision af de eksisterende lukkede områder baseret på videnskabelig rådgivning, idet baggrunden for disse ofte er historisk betinget og ikke videnskabeligt sagligt betingede. I den sammenhæng arbejder regeringen for, at "brislingekassen" ophæves med dette forslag (konsekvensrettelse).

Regeringen arbejder for, at der med forslaget findes en generel løsning på problemstillingen vedrørende tolerancemargin for skøn over mængder i logbogen for så vidt angår pelagiske og industrielle fangster, som opbevares i løs vægt (bulk) om bord på fiskerfartøjer i samtlige farvande.

Regeringen arbejder for, at det overlades til det regionale niveau at fastsætte, i hvilket omfang regler om forbud mod fangst af visse arter, lukkeområder og lukkeperioder, samt mindstemål skal gælde for rekreativt fiskeri, når det rekreative fiskeri har en betydelig påvirkning i et givent område, idet det skønnes, at dette område ikke egner sig til generel regulering på EU-niveau.

Regeringen arbejder for, at forbuddene mod fysisk og kemisk forarbejdning af fisk og mod anvendelse af sorteringsanlæg om bord på fiskerfartøjer ophæves, idet der med indførelsen af landingsforpligtelsen ikke synes at være en fornuftig begrundelse for at opretholde forbuddene.

Regeringen arbejder for, at de nye tekniske regler skal afspejle udviklingen i ny fiskeriteknologi og fiskemetoder og dermed understøtter udvikling af mere selektive redskaber og skånsomme fangstmetoder samt udviklingen i kontrolinstrumenter, herunder nye teknologiske løsninger, som kan give den enkelte fisker større frihed i valg af fangstmetoder og redskaber og dermed et økonomisk incitament til optimering af sit fiskeri gennem øget selektivitet.

Regeringen arbejder for, at grundforordningens artikel 19 fortsat gælder generelt og dermed giver mulighed for, at en medlemsstat under visse forudsætninger og for egne fartøjer kan fastsætte nationale regler om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskebestande.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 31. marts 2017 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 3. april 2017, jf. samlenotat oversendt den 23. marts 2017.

Forslaget har endvidere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 8. april 2016 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 11. april 2016, jf. samlenotat oversendt den 31. marts 2016.

Grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 4. april 2016.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg.